

- สาระ:** ลูกๆที่แสนหวาน นี่คือเวลาที่มีคุณค่ามากที่สุดสำหรับลูก ในเวลานี้ลูกกลายเป็นผู้ช่วยที่สมบูรณ์ของพ่อ ลูกๆที่กลายเป็นผู้ช่วยประกาศสิทธิในสถานภาพที่สูง
- คำถาม:** ลูกๆที่มีค่าต้องงานรับใช้ไม่สามารถมีข้ออ้างใด?
- คำตอบ:** ลูกๆที่มีค่าต้องงานรับใช้ต้องไม่มีวันมีข้ออ้างว่า: บาบ่า ที่นี้หนาว หรือ ที่นี้ร้อนและดังนั้นฉันจึงไม่สามารถทำงานรับใช้ที่นี่ได้ อย่าได้เปราะบางเมื่อร้อนหรือหนาวเล็กน้อย ไม่ควรเป็นว่าลูกไม่สามารถอดทนต่อสิ่งใดได้ ในดินแดนของความทุกข์นี้ลูกต้องอดทนต่อทุกสิ่ง: ความสุขและความทุกข์ ความร้อนและความหนาว คำสรรเสริญและคำประณาม อย่าได้มีข้ออ้าง
- เพลง:** อटकल्लं गेद ओ जित्ति! วันเวลาแห่งความสุขของลูกกำลังจะมา

โอม ชานติ เพียงลูกๆเท่านั้นที่รู้ว่าความสุขและความทุกข์คืออะไร เพียงลูกๆบราห์มินรู้ต่างลำดับกันไปตามความเพียรพยายามที่ลูกทำว่า เมื่อใดที่ลูกได้รับความสุขและเมื่อใดที่ลูกได้รับความทุกข์ในชีวิตนี้ เวลานี้คือโลกของความทุกข์ ลูกต้องอดทนต่อความสุขและความทุกข์ คำสรรเสริญและคำประณาม อดทนต่อทุกสิ่งในเวลาอีกเพียงเล็กน้อย ลูกต้องไปอยู่เหนือทั้งหมดนั้น เมื่อลูกบางคนรู้สึกร้อนเล็กน้อย พวกเขาพูดว่า: ฉันต้องการที่จะไปในที่ที่เย็นกว่า เวลานี้ไม่ว่าจะร้อนหรือหนาว ลูกๆต้องทำงานรับใช้ ความไม่สบายเล็กน้อยในเวลาปัจจุบันนั้นไม่มีอะไรใหม่ นี่คือการดินแดนแห่งความทุกข์ เพื่อที่จะไปยังดินแดนแห่งความสุข เวลานี้ลูกๆต้องทำความเพียรพยายามอย่างเต็มที่ นี่คือเวลาที่มีคุณค่ามากที่สุดของลูก ไม่สามารถมีข้ออ้างใดๆ ได้ พ่อกำลังพูดกับลูกๆที่มีค่าต้องงานรับใช้ ผู้ที่ไม่รู้วิธีที่จะทำงานรับใช้นั้นไม่มีประโยชน์เลย พ่อได้มาที่นี่เพื่อทำให้ไม่เพียงแต่บาร์ตเท่านั้นแต่ทำให้ทั้งโลกกลายเป็นดินแดนแห่งความสุข ดังนั้นลูกๆบราห์มินต้องกลายเป็นผู้ช่วยของพ่อ พ่อมาแล้ว และดังนั้นลูกต้องทำตามการกำหนดของท่าน บาร์ตที่เคยเป็นสวรรค์เวลานี้คือนรก ต้องมีการทำให้บาร์ตกลายเป็นสวรรค์อีกครั้ง เวลานี้ลูกๆรู้สิ่งนี้เช่นกัน ยุคทองเป็นอาณาจักรของราชาที่บริสุทธิ์ พวกเขาเคยมีความสุข ภายหลังพวกเขากลายเป็นราชาที่ไม่บริสุทธิ์ ด้วยการให้ทานในนามของพระเจ้า พวกเขาาก็ได้รับพระกำลังด้วยเช่นกัน ในปัจจุบันเป็นรัฐบาลโดยประชาชน ไม่มีผู้ใดในพวกเขาสามารถรับใช้บาร์ต เพียงพ่อที่ไม่มีขีดจำกัดผู้เดียวเท่านั้นที่รับใช้บาร์ตและทั้งโลก เวลานี้พ่อพูดกับลูกๆว่า: ลูกๆที่แสนหวาน เวลานี้จงกลายเป็นผู้ช่วยของพ่อ ท่านอธิบายด้วยความรักอย่างมาก ลูกๆผู้ที่มีสำนึกเป็นดวงวิญญาณก็เข้าใจท่าน ลูกๆที่มีสำนึกเป็นร่างจะสามารถช่วยท่านได้อย่างไร? พวกเขาติดกับอยู่ในโชตรวนของมายา เวลานี้พ่อได้ให้การกำหนดแก่ลูกที่จะปลดปล่อยทุกคนจากโชตรวนของมายา จากโชตรวนของกูรู นี่คือการกิจของลูก พ่อพูดว่า: ผู้ที่ช่วยพ่ออย่างดีจะประกาศสิทธิในสถานภาพที่ดี พ่อตัวท่านเองพูดเป็นการส่วนตัวว่า: เพราะว่าพ่อนั้นธรรมดา ไม่มีใครรู้จักพ่ออย่างถูกต้องแม่นยำอย่างที่พ่อเป็นหรือในสิ่งที่พ่อเป็น พ่อทำให้เรากลายเป็นนายของโลก พวกเขาไม่รู้สิ่งนี้ ไม่มีใครรู้ว่าลักษมีและนารายณ์เคยเป็นนายของโลก เวลานี้ลูกเข้าใจว่าพวกเขาได้รับอาณาจักรนั้นมาอย่างไร และต่อมาพวกเขาสูญเสียอาณาจักรไปอย่างไร สติปัญญาของผู้คนนั้นตกต่ำอย่างสิ้นเชิง เวลานี้พ่อได้มาเพื่อเปิดลือคสติปัญญาของทุกคน เพื่อเปลี่ยนสติปัญญาของทุกคนจากหินเป็นเพชร บาบ่าพูดว่า: เวลานี้จงกลายเป็นผู้ช่วยของพ่อ ผู้คนพูดถึงผู้ช่วยของพระเจ้า แต่พวกเขาเองไม่ได้เป็นผู้ช่วยของพระเจ้า พระเจ้าบอกใครก็ตามที่ท่านทำให้บริสุทธิ์ ทำให้ผู้อื่นบริสุทธิ์เหมือนพวกเขาเอง จงทำตามศรัทธา! พ่อมาเพื่อทำให้ลูกกลายเป็นชาวสวรรค์ที่บริสุทธิ์ ลูกๆบราห์มินรู้ว่านี่คือดินแดนแห่งความตาย ผู้คนตายในทันทีในขณะที่นั่งอยู่ที่ไหนสักแห่ง ดังนั้นก่อนที่จะถึงนั้นเกิดขึ้นทำไมเราจึงไม่ทำความเพียรพยายามที่จะประกาศสิทธิในมรดกที่สมบูรณ์จากพ่อและสร้างชีวิตในอนาคตของเราเล่า? เมื่อผู้คนถึงวัยปลดเกษียณของพวกเขา พวกเขาเชื่อว่าพวกเขาควรจะต้องและอยู่ในการทำความเลื่อมใสศรัทธา จนกว่าจะถึงเวลาที่พวกเขาไปถึงสภาพของการปลดเกษียณ พวกเขาหาเงินทองมากมาย ฯลฯ เวลานี้เป็นสภาพของการปลดเกษียณของลูกทั้งหมด ดังนั้นเหตุใดลูกจึงไม่กลายเป็นผู้ช่วยของพ่อเล่า? ถามหัวใจของลูกว่า ลูกได้กลายเป็นผู้ช่วยของพ่อหรือไม่ ลูกๆที่มีค่าต้องงานรับใช้นั้นมีชื่อเสียงมาก พวกเขาทำความเพียรพยายามที่ดีมาก ด้วยการอยู่ในโยคะลูกสามารถทำงานรับใช้ได้ ลูกต้องชำระทั้งโลกให้บริสุทธิ์ด้วยพลังแห่งการจดจำระลึกถึง ลูกได้กลายเป็นเครื่องมือเพื่อชำระทั้งโลกให้บริสุทธิ์ โลกที่บริสุทธิ์เป็นสิ่งจำเป็นสำหรับลูกอย่างแน่นอน ดังนั้นโลกเก่ากำลังจะถูกทำลาย เวลานี้บอกทุกคน: ละทิ้งสำนึกที่เป็นร่าง! จดจำพ่อผู้เดียวเท่านั้น ท่านผู้เดียวเท่านั้นคือผู้ชำระให้บริสุทธิ์ ทุกคนจดจำท่าน ผู้รู้และผู้เคร่งศาสนา ฯลฯ ขึ้นวขึ้นข้างบนแล้วพูดว่ามีเพียงดวงวิญญาณสูงสุดเดียวเท่านั้น และท่านเพียงผู้เดียวที่ประทานความสุขแก่ทุกคน

แม้ว่าผู้คนจะพูดถึงพระเจ้าหรือดวงวิญญาณสูงสุด ก็ไม่มีใครรู้จักท่าน บางคนเฝ้าแต่จดจำพระพิณเนส (เทพเจ้าที่เป็นช้าง) บางคนจดจำหนุมาน (เทพเจ้าที่เป็นลิง) และบางคนก็จดจำกูรูของพวกเขา เวลานี้ลูกรู้ว่าทั้งหมดนั้นเป็นของหนทางความเลื่อมใสศรัทธา หนทางความเลื่อมใสศรัทธาดำเนินต่อเนื่องมาเป็นเวลาครึ่งหนึ่งของแต่ละวงจร ฤๅษีและมุนีที่ยิ่งใหญ่ทั้งหมดพูดว่า “เนติ เนติ (ไม่ใช่สิ่งนี้และสิ่งนั้น) เราไม่รู้จักทั้งผู้สร้างหรือสิ่งสร้าง” พ่อพูดว่า: พวกเขาไม่ใช่ไตรกาลดาร์ชี (ผู้มองเห็นรูปกาลเวลาทั้งสาม) เพียงผู้เดียวเท่านั้นคือเมล็ด มหาสมุทรแห่งความรู้ ท่านมาในบาร์ต ผู้คนเฉลิมฉลองชีพแฉนตี (วันเกิดของชีวา) และกิตะแฉนตี (วันเกิดของกิตะ) ด้วยเช่นกัน พวกเขาจดจำกฤษณะแต่พวกเขาไม่รู้จักชีวา ชีพบาบาพูดว่า: เพียงพ่อเท่านั้นคือมหาสมุทรแห่งความรู้ ผู้ชำระให้บริสุทธิ์ จะไม่มีใครพูดเช่นนี้ถึงกฤษณะ รูปภาพที่ดีมากคือ “ใครคือพระเจ้าแห่งกิตะ?” พ่อให้มีการสร้างรูปภาพเหล่านี้ทั้งหมดเพื่อคุณประโยชน์ของลูกๆ ทุกคน จงเขียนคำสรรเสริญที่สมบูรณ์ของชีพบาบา ทุกสิ่งขึ้นอยู่กับการนี้ ทุกคนที่ลงมาจากเบื่องบนล้วนบริสุทธิ์ ไม่มีใครสามารถกลับบ้านได้โดยไม่กลับมาบริสุทธิ์ สิ่งหลักคือการกลับมาบริสุทธิ์ นั่นคือดินแดนที่บริสุทธิ์ที่ซึ่งดวงวิญญาณทั้งหมดอาศัยอยู่ ขณะที่เล่นบทบาทของลูกที่นี้ ลูกก็กลับมาไม่บริสุทธิ์ ผู้ที่บริสุทธิ์ที่สุดได้กลับมาไม่บริสุทธิ์ ชื่อและร่องรอยทั้งหมดของศาสนาเทพได้หายไป ชื่อของศาสนาเทพถูกเปลี่ยนเป็นศาสนาฮินดู เพียงลูกเท่านั้นที่ประกาศสิทธิ์ในอาณาจักรแห่งสวรรค์ และแล้วก็สูญเสียอาณาจักรนั้นไป นี่คือการละเล่นเกี่ยวกับชัยชนะและความพ่ายแพ้ ผู้ที่พ่ายแพ้มายาจะพ่ายแพ้ทุกสิ่ง และผู้ที่เอาชนะมายาก็จะมีชัยชนะต่อทุกสิ่ง ผู้คนใช้เงินมากมายในการสร้างหุ่นจำลองที่ใหญ่โตของราวัน แล้วพวกเขาก็ทำลายมันในหนึ่งวัน เขาคือศัตรู นั่นก็เหมือนกับการเล่นกับตุ๊กตา พวกเขาสร้างภาพลักษณ์ของชีพบาบาด้วยเช่นกัน พวกเขากราบไหว้บูชาแล้วก็ทำลาย ในทำนองเดียวกันพวกเขาสร้างภาพลักษณ์ของเหล่าเทวีแล้วก็เอาไปจมน้ำ พวกเขาไม่เข้าใจสิ่งใดเลย เวลานี้ลูกๆ วัชรศาสตร์และภูมิศาสตร์ที่ไม่มีขีดจำกัด และรู่วางจรโลกนี้หมุนไปอย่างไร ไม่มีใครอื่นรู้เกี่ยวกับยุคทองและยุคเงิน รูปปั้นเหล่าเทพที่พวกเขาสร้างขึ้นนั้นเป็นการประณาม พ่ออธิบาย: ลูกๆ ที่แสนหวาน เพื่อที่จะกลายเป็นนายของโลก ลูกต้องทำตามข้อควรระวังที่พ่อให้แก่ลูก เตรียมอาหารในสภาพของการจดจำระลึกถึง รับประทานอาหารในการจดจำระลึกถึง พ่อเองพูดว่า: จดจำพ่อและลูกจะกลายเป็นนายของโลกอีกครั้ง พ่อได้มาอีกครั้งด้วยเช่นกัน เวลานี้ลูกต้องกลายเป็นนายของโลกที่สมบูรณ์ ทำตามแม่และพ่อ ไม่สามารถเป็นเพียงพ่อเท่านั้น ชันยาสชีพูดว่าพวกเขาทั้งหมดเป็นพ่อ พวกเขาทำสิ่งนี้ด้วยการพูดว่าแต่ละดวงวิญญาณคือดวงวิญญาณสูงสุด นั่นเป็นสิ่งที่ผิด ทั้งแม่และพ่อที่นี้กำลังทำความเพียรพยายาม คำพูดที่ว่า “ทำตามแม่และพ่อ” อ้างถึงที่นี้ เวลานี้ลูกรู้ว่าผู้ที่เข็มนายของโลกนั้นเคยบริสุทธิ์ และเวลานี้พวกเขาไม่บริสุทธิ์ พวกเขา กำลังจะกลับมาบริสุทธิ์อีกครั้ง เรา กำลังทำตามศรัทธาของท่านและได้รับสถานภาพนั้นด้วยเช่นกัน ท่านกำลังให้การกำหนดผ่านผู้นี้ เราต้องทำตามการกำหนดเหล่านั้น ลูกบางคนไม่ทำตามการกำหนด แต่เพียงแต่ทำให้ปากของลูกหวานขึ้นด้วยการพูดว่า “บาบา บาบา” เพียงผู้ที่ทำตามการกำหนดของท่านเท่านั้นที่เรียกว่าลูกๆ ที่มีค่า ลูกรู้ว่าด้วยการทำตามมาแม่และบาบา ลูกจะเข้าไปสู่อณาจักร นี่เป็นเรื่องของความเข้าใจ พ่อเพียงแต่พูดว่า: จดจำพ่อและบาปของลูกจะถูกปลดเปลื้อง ก็เท่านั้นเอง! เพียงแค่อธิบายให้ผู้อื่นว่าพวกเขากลับมาไม่บริสุทธิ์ในขณะที่ใช้ 84 ชาติเกิดอย่างไร และเวลานี้พวกเขาต้องกลับมาบริสุทธิ์อีกครั้ง ยิ่งลูกอยู่ในการจดจำระลึกถึง ลูกก็จะยิ่งกลับมาบริสุทธิ์ ผู้ที่อยู่ในการจดจำระลึกถึงอย่างใหญ่หลวงก็จะไปสู่โลกใหม่เป็นอันดับแรก ลูกต้องทำให้ผู้อื่นเป็นเช่นเดียวกับตัวลูกเองเช่นกัน มาแม่และบาบาไม่สามารถไปอธิบายที่นัทรศการ เมื่อผู้เยี่ยมชมที่สำคัญมาจากต่างประเทศ ผู้คนมากมายก็มารวมกันเพื่อจะดูว่าใครมา ผู้เดียวนี้แฝงตัวมาก พ่อพูดว่า: พ่อพูดผ่านร่างของบราห์มา พ่อรับผิดชอบต่อลูกคนนี้ ลูกต้องพิจารณาเสมอว่าเป็นชีพบาบาผู้ที่กำลังพูดและสอนลูก ลูกต้องเพียงแต่มองเห็นชีพบาบาเท่านั้นไม่ใช่ผู้นี้ คิดว่าตนเองว่าเป็นดวงวิญญาณ และจดจำพ่อ ดวงวิญญาณสูงสุด นั่นคือดวงวิญญาณ แต่ละดวงวิญญาณมีบทบาททั้งหมดอยู่ภายในตัวเขา ดวงความรู้ในสติปัญญาของลูก หากลูกมีแต่สิ่งต่างๆ ทางโลกเท่านั้นในสติปัญญาของลูก นั่นก็หมายความว่าลูกไม่ได้เข้าใจสิ่งใดเลย พวกเขาตกต่ำอย่างสมบูรณ์ อย่างไรก็ตาม แม้แต่คนเช่นนั้นก็ยังต้องได้รับคุณประโยชน์ พวกเขาจะไปสวรรค์แต่พวกเขาจะไม่ประกาศสิทธิ์สถานภาพที่สูง พวกเขาจะมีประสบการณ์การลงโทษ แล้วจึงกลับบ้าน พ่อได้อธิบายแล้วว่าลูกสามารถประกาศสิทธิ์ในสถานภาพที่สูงได้อย่างไร ก่อนอื่นจงกลายเป็นผู้ดวงกงจักรแห่งการตระหนักรู้ในตนเอง และทำให้ผู้อื่นทำเช่นนั้นด้วย กลายเป็นโยคีที่มั่นคงและทำให้ผู้อื่นเป็นเช่นนั้นด้วยเช่นกัน พ่อพูดว่า: จดจำพ่อ! แล้วลูกก็พูดว่า: บาบา เราลืม ลูกไม่ละอายหรือ? มีมากมายที่ไม่พูดความจริง หลายคนก็ลืม พ่อได้อธิบายว่า: ให้คำแนะนำของพ่อแก่ใครก็ตามที่มา วงจรของ 84 ชาติเกิดเวลานี้กำลังจะสิ้นสุดลง และเราต้องกลับบ้าน มีคำกล่าวว่า “เมื่อรามไป ราวันก็ไปด้วย” ความหมายของสิ่งนี้เรียบง่ายมาก! ต้องเป็นในยุคแห่งการบรรจบพบกันนี้ด้วยอย่างแน่นอนที่มีทั้งครอบครัวของรามและราวัน ลูกรู้ด้วยว่าทุกคนจะถูกทำลาย และเพียงไม่กี่คนเท่านั้นที่จะคงอยู่ เมื่อลูกเฝ้าแต่ก้าวต่อไป ลูกจะมาเพื่อรู้ว่าลูกจะได้รับอาณาจักรของลูกอย่างไร ลูกจะไม่ได้รับการบอกทุกสิ่งในตอนเริ่มต้น มิฉะนั้นก็จะไม่เป็นการแสดง ลูกต้องเฝ้าดูอย่างเป็นผู้สังเกตการณ์ที่ละวาง ลูกจะเฝ้าแต่ได้ันมิต ไม่มีใครอื่นในโลกที่รู้ถึงวงจรของ 84 ชาติเกิด เวลานี้ลูกๆ มีค

ความรู้ในสติปัญญาของลูกว่าลูกกำลังจะกลับบ้าน เวลาที่ลูกกำลังอำลาจากอาณาจักรของราวัน แล้วลูกก็จะไปสู่อาณาจักรของตัวเอง วันเวลาน้อยมากหลงเหลืออยู่ วงจรนี้เฝ้าแต่หมุนไป ลูกเคยวนไปรอบวงจรนี้มาแล้วหลายต่อหลายครั้ง เวลาที่พ่อพูดว่า: ลืมบ่วงพันธะแห่งกรรมของลูกทั้งหมดที่ลูกเคยถูกดักเอาไว้ ขณะที่อาศัยอยู่ที่บ้านกับครอบครัวของลูก เฝ้าแต่ลืมพวกเขา การแสดงนี้กำลังจะสิ้นสุดลง เวลานี้เราต้องกลับบ้าน เพียงหลังจากสงครามมหาภารตะเท่านั้นที่ประตูไปสู่สวรรค์จะเปิด เหตุนี้เองบาปพูดว่า: ชื่อ “ประตูไปสู่สวรรค์” นั้นดีมาก บางคนพูดว่าสงครามเหล่านี้ดำรงอยู่เสมอ ถามพวกเขาว่า: สงครามชิปนาวูธได้เกิดขึ้นมาเมื่อไร? สงครามชิปนาวูธนี้จะเป็นสงครามสุดท้าย ไฟบูชายัญนี้ก็ได้ถูกสร้างขึ้นเช่นกันเมื่อสงครามนี้เกิดขึ้น 5000 ปีที่แล้ว โลกเก่านี้เวลานี้จะถูกทำลาย อาณาจักรใหม่กำลังมีการก่อตั้ง ลูกกำลังศึกษาการศึกษาทางจิตนี้เพื่อที่จะประกาศสิทธิอาณาจักรของลูก ธุรกิจของลูกคือธุรกิจทางจิตวิญญาณ ความรู้ทางโลกจะไม่เป็นประโยชน์ใดๆต่อลูก แม้กระทั่งคัมภีร์ก็จะเป็นประโยชน์ต่อลูก ดังนั้นเหตุใดจึงไม่ซ่อนแะตัวลูกเองในธุรกิจนี้? พ่อกำลังทำให้ลูกกลายเป็นนายของโลก จงคิดเกี่ยวกับการศึกษาใดที่ลูกควรจะต้องแะอยู่ด้วย ผู้คนเหล่านั้นศึกษาเพียงเพื่อจะได้รับปริญญา ในขณะที่ลูกศึกษาเพื่ออาณาจักร มีความแตกต่างของกลางวันและกลางคืน ในการศึกษาเหล่านั้นลูกไม่รู้ว่าคุณจะได้รับถ้วยรางวัลเล็กน้อยหรือไม่ เมื่อบางคนจากร่างของเขา เขาก็ทิ้งถ้วยรางวัลด้วยเช่นกัน การศึกษานี้จะไปกับลูก ความตายกำลังยืนอยู่เหนือศีรษะของลูก ดังนั้นก่อนที่จะถึงนั้นเกิดขึ้น ลูกควรหารายได้ที่เต็มสมบูรณ์ ในขณะที่ลูกเฝ้าแต่หารายได้นี้ โลกจะถูกทำลาย เมื่อการศึกษาของลูกจบสิ้น การทำลายล้างจะเกิดขึ้น ลูกรู้ว่ามีมนุษย์ทั้งหมดเพียงแต่มีถ้วยไม่กี่ถ้วยเท่านั้นในกำมือของพวกเขา พวกเขากำลังกำถ้วยเหล่านั้นเหมือนลิง เวลานี้ลูกกำลังประกาศสิทธิในเพชรพลอย ละทิ้งความผูกพันยึดมั่นต่อถ้วยไม่กี่ถ้วยเหล่านั้นของลูก เมื่อพวกเขาเข้าใจทุกสิ่งอย่างชัดเจน พวกเขาจะปล่อยถ้วยในกำมือนั้น ทุกสิ่งนี้กำลังจะกลายเป็นผงธุลี อังชะ

ถึง ลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง ด้วยความรัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัพดาดา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง ความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. ลูกต้องศึกษาเล่าเรียนและสอนการศึกษาทางจิตนี้ เติมเต็มมือของลูกด้วยด้วยเพชรพลอยที่ไม่สูญสลายของความรู้นี้ อย่าเสียเวลาของลูกไปกับการวิ่งไล่ถ้วยรางวัล

2. การแสดงเวลานี้กำลังจะมาถึงตอนจบ ดังนั้นปลดปล่อยตนเองจากบ่วงพันธะของกรรมของลูก ดวงจักรแห่งการตระหนักรู้ในตนเองและทำให้ผู้อื่นทำเช่นเดียวกัน ทำตามแม่และพ่อและประกาศสิทธิต่อสถานภาพที่สูงศักดิ์

พร: ขอให้ลูกเป็นผู้รับใช้ที่สูงส่ง และจบสิ้นบัญญัติใดๆของความไร้ประโยชน์ด้วยการตรวจสอบทุกๆความคิด ผู้รับใช้ที่สูงส่งคือผู้ที่ทุกความคิดของเขานั้นทรงพลัง ขออย่าให้แม่สักความคิดเดียวไร้ประโยชน์ เพราะผู้รับใช้หมายถึงผู้ที่แสดงบนเวทีโลก ทั้งโลกกำลังลอกเลียนแบบลูกอยู่ ดังนั้นหากลูกสูญเสียไปหาหนึ่งความคิด ลูกไม่เพียงแต่สูญเสียสำหรับตนเอง แต่ลูกยังกลายเป็นเครื่องมือให้ผู้อื่นมากมายสูญเสียด้วย ดังนั้นเวลานี้ จงจบสิ้นบัญญัติของความไร้ประโยชน์ใดๆ และกลายเป็นผู้รับใช้ที่สูงส่ง

คติพจน์: เช่นเดียวกับบรรยากาศในงานรับใช้ จงสร้างทัศนคติที่ไม่มีขีดจำกัดของการวางเฉยด้วยเช่นกัน

***** โอม ชานติ *****

สัญญาณที่จะเอื้อมก่อน: คงอยู่อย่างมีชัยชนะอย่างสม่ำเสมอด้วยสำนึกรู้ของรูปรวม

ยุคแห่งการบรรจบพบกันคือยุคที่จะคงอยู่ในรูปรวม ลูกไม่สามารถแยกจากพ่อได้ ลูกคือมิตรร่วมทางตลอดเวลา การอยู่กับพ่ออย่างสม่ำเสมอหมายถึงการคงอยู่อย่างพอใจอย่างสม่ำเสมอ พ่อและลูกนั้นอยู่ในรูปรวมอย่างสม่ำเสมอ และพลังของรูปรวมของลูกเป็นพลังที่ยิ่งใหญ่ที่ลูกสามารถใช้ทำงานนับพัน แทนที่จะเป็นงานเดียว เพราะพ่อผู้มีพินมือนั้นอยู่กับลูก